

DIMECRES DE CENDRA
Homilia del P. Abat Josep M. Soler
6 de març de 2019
Jl 2, 12-18; 2C 5, 20-6, 2; Mt 6, 1-6.16-18

Contra vós, contra vós sol he pecat. La litúrgia del Dimecres de Cendra, germans i germanes estimats, ens ofereix el salm 50 per a la pregària comunitària i individual. L'hem cantat com a resposta a la primera lectura i el tornarem a cantar durant la imposició de la cendra.

Aquest salm expressa la consciència del pecat i del perdó. Per això comença demanant: *compadiu-vos de mi, Déu meu*. I després va oposant dues realitats: Déu i el pecat. Déu, amb el seu amor, la seva tendresa, la seva benignitat, la seva paciència, la seva fidelitat, la seva bondat per a milers de generacions (cf. Ex 34, 6-7). I el pecat, que és manca de correspondència a aquesta bonesa divina, que és rebel·lió contra el pla de Déu, i que suposa un allunyament i fins una ruptura en la relació personal establerta en l'aliança. Aquesta aliança Déu l'ha feta amb cadascun de nosaltres des del baptisme.

En la nostra situació de pecadors, no podem apel·lar a cap mèrit nostre per obtenir el perdó, l'alliberament, la purificació. Només podem apel·lar a l'amor de Déu, a la compassió que aquest amor li suscita davant la nostra feblesa, davant el nostre pecat, davant la nostra culpa. Per això, ja des de l'inici del salm hi apel·lem: *compadiu-vos de mi, Déu meu, vós que estimeu tant; vós que sou tan bo, esborreu les meves faltes*. La rel del perdó que Déu ens ofereix, són, per tant, el seu amor i la seva misericòrdia. Un amor i una misericòrdia que han arribat al seu cim en Jesucrist, ell és la presència enmig de la humanitat del Déu ric en misericòrdia (Ef 2, 4).

Davant d'aquesta bonesa i d'aquest amor salvador de Déu manifestat en Jesucrist, només hi ha una opció fonamental quan constatem el mal que hem fet. L'opció de repetir amb el salmista: *ara reconec les meves faltes*. És a dir, cal prendre consciència del mal que hem fet d'obra o per omissió, de la indiferència amb què hem viscut l'amor entranyable de Déu, la caritat fraterna, la promoció d'una societat més justa; cal prendre consciència de les nostres opcions, petites o grans, contra el camí que ens proposa la paraula de Jesús a l'Evangelí. És precisament el que l'Església ens demana de fer en aquest Dimecres de Cendra, a l'inici de la Quaresma: prendre consciència que som pecadors. I que el pecat no és només prescindir d'un manament, sinó sobre tot trencar un pacte d'amistat, ferir un amor. També el pecat contra un germà o una germana, la violació dels seus drets i de la seva dignitat, és un pecat contra Déu; d'aquí la frase del salm: *contra vós, contra vós sol he pecat*, també quan hem fet mal a un altre, quan, ni que no sigui materialment, hem vessat la seva sang. En la perspectiva del Nou Testament, Jesús ho deixa ben clar: tot el bé que deixàveu de fer a un d'aquests, m'ho negàveu a mi (Mt 25, 45). Per això sant Pau podia dir: *quan pequeu contra els germans [...], pequeu contra Crist* (1C 8, 12).

Avui l'Església ens invita a prendre consciència de la nostra realitat pecadora, de la distància que hi ha entre el que som i el que Déu esperava de nosaltres quan ens va crear amb tant d'amor i ens va incorporar a Jesucrist pel baptisme perquè *fóssim sants, irreprehensibles als seus ulls [...]*, perquè fóssim *lloança de la seva glòria* (cf. Ef 1, 4.12).

Per sortir d'aquesta situació de pecat a nivell personal i a nivell de relació amb els altres, l'Església, per mitjà del salm 50, ens crida a fer tres coses. Primer, a reconèixer el nostre pecat; en segon lloc, a invocar confiadament la misericòrdia de Déu; i, en tercer lloc, a abandonar-nos al seu amor perquè no ens llenci de la seva *presència*. Ho hem de fer des del més íntim de la nostra consciència, amb una decisió lliure i personal, tal com fa el salmista: *ara reconec les meves faltes, tinc sempre present el meu pecat [...], he fet el que és dolent als vostres ulls*. Aleshores el fruit de la passió de Jesucrist ens serà donat com a

perdó, com a gràcia renovadora de la nostra existència, de manera que el Senyor crearà en nosaltres *un cor ben pur* i farà renéixer en nosaltres *un esperit ferm*. Ens tornarà *el goig de la salvació* que ens mourà a una fidelitat nova i a ser testimonis de l'amor i del perdó de Déu. I a partir de l'experiència del perdó rebut, podrem proclamar la seva *lloança*, i ensenyar a tothom els camins de l'Evangeli, que són els camins de la joia, de l'amor i de la pau.

Aquesta consciència de ser pecadors, aquesta voluntat d'acollir el perdó de Déu confiant només en el seu amor, la decisió de viure durant aquests dies de quaresma un procés espiritual de conversió, ens porten ara a rebre la cendra sobre el nostre cap. Aquest gest, seguint els ensenyaments de la Bíblia, expressa el penediment del pecador i la seva voluntat de convertir-se de cor a estimar Déu i el proïsme. És precisament el que volem fer en aquesta Quaresma acompanyats per la Paraula de Déu, per la pregària i per la gràcia dels sacraments.

Enguany, a més, els nostre bisbes de les diòcesis amb seu a Catalunya, volen que dediquem aquest dia de pregària i de dejuni a fer penitència pel mal que han fet i fan els casos d'abusos --sexuals o d'altra mena- a menors; demanen que dediquem el dia d'avui a pregar per les víctimes perquè puguin ser guarides de les ferides profundes que han sofert, i a demanar una conversió de tots els batejats que propiciï una reforma interior en profunditat que ens ajudi a créixer més i més en la vida en l'Esperit.

Amb aquestes actituds atensem-nos a rebre la cendra i endinsem-nos en el camí quaresmal. Aleshores la veritat tornarà *al fons del nostre cor*, retrobarem *els cristos de festa*, i serem aptes per oferir l'*ofrena* de Jesucrist a l'*altar* de Déu.